

вѣялъ при него. Извѣстенъ впрочемъ за Х. Димитровата Дружина, той се заелъ да обучава тѣ самоотверженни доброволци въ най необходимитѣ военни упражненія, и съ голѣмо усердіе и ревность той това и струвалъ въ продълженіето на 7 мѣсяца.—

Когато вече се рѣшило въ началото на Юнія въ 1868 год. за да премини Х. Димитръ въ Българія съ четата си въ походъ срещу Турція, той много молилъ Ивана Христовича за да доди заедно съ него и да зжмни участіе въ походъ-тъ му, но — тогавашнитѣ вліятелни Българи въ Букурещъ не рачили да го отпуснатъ подъ предлогъ: че за него е ёще рано да премини въ Българія, и — да зжмни участіе въ проектираннія походъ.—Хаджи Димитръ обаче настоявалъ, и Иванъ Христовичъ най сетнѣ се склонилъ и тржгналъ заедно съ четата му. —

Преди обаче да тржгни Х. Димитръ отъ Букурещъ, той бѣше напечаталъ слѣдующатж прокламаціж, и бѣше ж распржстналъ тайно и въ Романія и въ Българія. Его тая прокламація:—

БРАТІЯ БЪЛГАРИ

Тѣглилата, причинени на насъ отъ Турското правителство, станахж вече неспособни. То вмѣсто да облекчи нашето сжстожаніе, отъ день на день го прави по нетърпимо; отъ всичко това, нѣма друго спасеніе, освенъ да станемъ и съ оружіе въ ржка, да диримъ своитѣ права и свобода.—

Ето, ній ви показвами пресвятъ примѣръ за това, като се хващаме за оржжіе; слѣдователно послѣдвайте ни, ще бждете достойни потомци на нашитѣ славни прадѣди: Крума, Бориса, Симеона и проч.; които никакъ не тѣрпяха чуждото, срамно и низко за челоуѣка иго. —

Не надѣвайте се никому да дойде да ви освободи сядящецъ съ сгжрнати ржцѣ. Не слушайте ни чий сжвѣти, а само и само надѣждата ви да бжде основана на вашитѣ юнашки ржцѣ: защото тій сж истенній и вѣрній приятель и помощникъ, който ще ви помогни и избави.—